

tilfælde af en miljøskade, der påvirker eller kan forventes at påvirke andre medlemsstater, påhviler det den medlemsstat, på hvis område skaden har sit udspring, at give tilstrækkelig information herom til de potentielt berørte medlemsstater.

Med henblik på at sikre, at de relevante oplysninger om, at der er sket en miljøskade, og om skadens karakter tilgår miljøministeren, følger det af bestemmelsen, at den kompetente myndighed skal træffe afgørelse om, at der foreligger en miljøskade i de tilfælde, hvor miljøskaden påvirker eller kan forventes at påvirke et andet land. Dette gælder i de situationer, hvor der efter lovforslagets almindelige ordning ikke ville blive truffet en beslutning herom, dvs. hvor der ikke er en ansvarlig for miljøskaden, eller der foreligger forhold som nævnt i § 25 f, stk. 2, nr. 1-3, og skaden dermed ikke skal behandles efter miljøskadeloven. Bestemmelsen gælder kun i de tilfælde, hvor der foreligger en miljøskade og ikke blot en overhængende fare herfor

Det forudsættes, at miljøministeren underretter det pågældende EU-land.

Til § 25 h

Forslaget om udskydelse af klageretten skal sikre, at sagsbehandlingen ikke unødigt forsinkes som følge af en opdeling af sagsbehandlingen i to delafgørelser. Det foreslås, at tilsynsmyndighedens afgørelse om, at der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade først skal kunne påklages som led i en klage over et påbud efter miljøskadeloven. Hermed sikres, at miljøcenteret ikke skal afvente resultatet af en klagesagsbehandling, førend sagen tages op til behandling efter miljøskadeloven. Det fastsættes samtidig, at klagefristen løber i samme tidsrum som klagen over afgørelsen efter miljøskadeloven, og at klagen skal indgives til miljøcenteret.

Til § 25 i

Der henvises til bemærkningerne ovenfor til § 1, nr. 5 (forslag til ny § 73 i, i miljøbeskyttelsesloven).

Til nr. 3

Forslaget fastlægger kredsen af klageberettigede i en sag om miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade i overensstemmelse med miljøansvarsdirektivets artikel 13 sammenholdt med artikel 12. De foreninger og organisationer, der foreslås som klageberettigede, svarer til dem, der i 2000 i forbindelse med implementeringen af Århus-konventionen (Konvention om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser og adgang til klage og dom-

stolsprøvelse på miljøområdet af 25. juni 1998) fik klageret i en række love på natur- og miljøområdet.

Til nr. 4

Bestemmelsen fastsætter, at klage har opsættende virkning, medmindre Miljøklagenævnet beslutter andet.

Til nr. 5

Forslaget fastsætter i overensstemmelse med miljøansvarsdirektivets artikel 13, at afgørelser efter kapitel 3 a kan påklages til Miljøklagenævnet.

Til nr. 6

Med forslaget gøres det strafbart at undlade at give underretning eller træffe foranstaltninger eller tiltag som krævet i forslag til ny § 25 c.

Til § 7

(Lov om naturbeskyttelse)

Til nr. 1

Bestemmelsen fastlægger, at lovforslaget indeholder bestemmelser, der gennemfører miljøansvarsdirektivet, og at dette fremover vil fremgå af fodnote til lovens titel.

Til nr. 2

Forslaget er en konsekvens af forslagene i nr. 3 (forslag til nyt kapitel 11 a). Henvisningen til reglerne om ansvar for en miljøskade indebærer, at ejer/bruger ikke i den periode, hvor det ikke er afklaret, om der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, der skal behandles efter miljøskadeloven, kan blive mødt med påbud om genopretning efter reglerne i naturbeskyttelsesloven.

Hvis den ansvarlige for en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade enten ikke kan findes eller ikke er betalingsdygtig, vil de regler, som gælder i dag, være gældende, nemlig en ubetinget pligt for ejeren eller brugeren af en ejendom til at berigtige ulovlige forhold. Der vil dog ikke være tale om så omfattende afhjælpning, som miljøskadeloven kræver, men kun genopretning til lovlig tilstand.

Efter administrativ praksis stilles der ikke i dag krav om genopretning til lovlig tilstand eller betaling herfor af grundejer eller bruger, hvor det beviseligt er en fremmed, der er trængt ind på ejendommen og har foretaget den ulovlige ændring af tilstanden. Derimod rejser tilsynsmyndigheden sager, hvor det er den tidligere ejer, eller hvor det er en entreprenør antaget af ejeren eller brugeren, som har foretaget den aktivitet, der har ført til den ulovlige tilstand. Hvis den skade-